

Quả thật, đôi mắt biết khóc, trái tim biết buồn, và Ta chỉ nói điều mà Thượng Đế của Ta hài lòng, và quả thật cha đau buồn vì phải chia biệt con hỡi Ibrahim.

Ông Anas bin Malik thuật lại Thiên Sứ của Allah đi vào thăm đứa con trai của Người, Ibrahim lúc cậu ta sắp chết. Lúc đó, đôi mắt của Người tuông dòng lệ. Ông Abdurrahman bin Awf nói với Thiên Sứ của Allah: Thưa Thiên Sứ của Allah, Người cũng thế sao? Thiên Sứ của Allah nói: {Này Ibnu Awf, đó là tình thương} rồi Người nói tiếp: {Quả thật, đôi mắt biết khóc, trái tim biết buồn, và Ta chỉ nói điều mà Thượng Đế của Ta hài lòng, và quả thật cha đau buồn vì phải chia biệt con hỡi Ibrahim}.

[Sahih (chính xác)] [Do Al-Bukhari và Muslim ghi]

Thiên Sứ của Allah vào thăm Ibrahim đứa con trai của Người lúc cậu ta sắp chết thì đôi mắt của Người rơi lệ. Thấy vậy, ông Abdurrahman bin Awf nói với Người: Thưa Thiên Sứ của Allah, Người cũng thế sao? Tức Người cũng khóc nữa sao, thật là điều ngạc nhiên khi mà mọi người không biết kiên nhẫn khi gặp phải chuyện đau buồn, còn Người là Thiên Sứ mà Người cũng có hành vi giống những người khác sao? Thiên Sứ của Allah trả lời: Đó là tình thương, tình thương của người cha đối với đứa con của mình. Sau đó, Người nói tiếp: Quả thật, đôi mắt biết khóc, trái tim biết buồn, và Ta chỉ nói điều mà Thượng Đế của Ta hài lòng, và quả thật cha đau buồn vì phải chia biệt con hỡi Ibrahim; tức tình thương không phủ nhận sự kiên nhẫn và đức tin nơi sự tiền định.

<https://sunnah.global/hadeeth/vi/show/5026>

